

Titkári jelentés az Országos Erdészeti Egyesület 1887-ik évi közgyűlésén.

Előadta: Horváth Sándor.

Tisztelt közgyűlés! Az az időszak, melynek munkásságáról az elnökség és az igazgatóválasztmány meghagyásából beszámolnom kell, ezuttal ismét rövid időre terjed ki. Alig mult el kilencz hónapja, hogy megtartottuk utolsó közgyűlésünket, mely több tekintetben emlékezetes időpontot képez egyesületünk történetében.

Ekkor fejeztük be munkálkodásunk első husz évét, ekkor vettük először használatba ujonnan épült székházunk gyűlés termeit és ekkor ünnepeltük meg egyesületünk közlönyének, az „Erdészeiti Lapok“ megjelenésének is huszonötödik évfordulóját.

Ha egyesek és testületek nyilvános működésük folyamán ily nyugvó pontokhoz érnek, s visszatekintve a multa, párhuzamot vonnak a kitűzött czél és az elért eredmények között, gyakran találnak okot arra, hogy tevékenységük eddigi irányát lényegesen módosítsák. Ha a multa nem is találják elhibáztattnak, alkalmazkodni kívánnak a folytonosan változó viszonyokhoz s új eszközökkel új irányban kísértik meg kitűzött céljuk elérését.

Egyesületünk nem jutott ebbe a helyzetbe az első husz év befejezése után: sem egyik sem másik irányban nem látott kényszerítő okokat arra, hogy bármely tekintetben eltérjen az eddig követett iránytól.

Igy a letelt kilencz hónap egyszerűen folytatása volt a megelőző évek munkásságának, s legfőképen az állandó

elhelyezkedés folytán szükségessé vált berendezkedéssel foglalta el az elnökséget és igazgatóválasztmányt.

Székházunk, melynek nem csak sikerült külsejére, s céljainknak és anyagi helyzetünknek megfelelő czélszerű berendezésére lehetünk büszkéek, hanem minden egyes téglájára is, mert hisz e téglákat néhány erdőbirtokos támogatása mellett szakunk aránylag véve csekély számú tagjainak valóban páratlan buzgalma és áldozatkészsége hordotta rövid husz év alatt össze, készen volt ugyan már mult évi közgyűlésünk idejében, de helyeségeink csak a legszükségesebbekkel voltak ellátva, sőt az építkezésnek egyes részletei is, mint például a folyosók rendbehozása s több más kisebb munka, hátra voltak még akkor.

Ezeknek végleges befejezése mellett, megkezdte tehát az igazgatóválasztmány termeinknek igényeinkhez mert berendezését is, hogy anyagi erőnkhez képest mindennel ellegyünk látva helyeségeinkben, a mit tagtársaink és az érdeklődő közönség megvárhatnak.

Mindenek előtt végrehajtotta az igazgatóválasztmány a mult évi közgyűlésnek azt az utasítását, mely új gyűléstermünkben megtartott tanácskozásaink legelső határozataként foglaltatott volt jegyzőkönyvbe, elrendelvén az igazgató választmánynak, hogy egyesületünk számára apostoli királyunk életnagyságu képét minélelőbb elkészíttesse.

A megrendelt kép, mely a Beniczur Gyula vezetése alatt álló mesteriskola egyik tehetséges tagjának, Stettka Gyula festőnek avatott kezéből került ki, s koronás királyunkat, azon vadászöltözetben tünteti fel, melyet Ő Felsége magyarországi vadászatain szokott viselni, ma már diszes keretbe helyezve nagy gyűlés termünkben foglal helyet, hogy annak örök időkön át legfőbb diszét képezze.

Megtétettek egyszersmind az előleges intézkedések arra is, hogy rövid idő alatt tanácskozási terminkben foglalhasson helyet, egyesületünk bölcs vezetőjének, mindnyájunk által osztatlan tisztelettel és szeretettel körülvelt elnökünk Ő Nagyméltóságának életnagyságu képe is.

Berendezési tárgyait, melyekkel helyiségeink felszerelését megkezdjük e két műbecsrel bíró képen kívül szakkönyvtárunkból és több értékes gyűjteményből áll.

Könyvtárunk eddig sem volt szegény értékes művekben. A magyarországra vonatkozó szakirodalom termékeit mondhatni már most is teljesen magában foglalja, s az erdészeti kezdő korszakából általában véve is oly gazdagon van ellátva, különösen folyóiratokkal, hogy azt a mivel birunk kevés fáradsággal és áldozattal könnyen egészíthetjük ki első rendű szakkönyvtárrá. Könyveink és folyóirataink katalógusát az idő rövidsége miatt ugyan még nem készíthettük el teljesen, de nem sokára megjelenik ez is, s ettől kezdve vidéken lakó tagtársaink is használatba vehetik meglevő és évről-évre beszerzendő könyveinket és folyóiratainkat.

A fővárosban lakó és a fővárosban időző tagok részére ezen kívül kényelmes olvasó szobát rendeztünk be, mely ezen túl mindenki előtt nyitva lesz a délutáni órákban.

Gyűjteményeink közül, melyekről előbb szólottam, első sorban emlitem meg, a Magyarországon honos fásnövények gyűjteményét, mely czélszerű összeállításban összes fanemeinket és cserjéinket magában foglalja, s nem csak a nagy közönségnek nyújthat tájékozást faink alkatáról és szervezetéről, hanem a szakembernek is módot ad a tanulmányozásra. E gyűjteményünk azon rendkívül sok anyag daczára is, mely összeállításához szükséges volt, nagy részben már készen áll, s több érdemes szaktársunk, nevezetesen Tomcsányi Gyula, Fekete Lajos, Kallina Károly, Rózsay Rező, Pisó Cornél, Di-

vald Béla, Csipkay János, Burdáts János, Vadászffy Jenő, Parti Evald, Boroskay János és Hubay Zsigmond szives közreműködésével a még hiányzó részekhez is össze van gyűjtve a szükséges anyag.

E nagy gyűjteményünknek értékes kiegészítő részeit képezik egy külön fagyűjtemény, mely főbb fanemeink és cserjeink faszerkezetének összehasonlító szemléltetésére szolgál, továbbá egy rügy-, mag- és gyümölcs, kéreg- és széngyűjtemény, melyek szintén minden honos fásnövényre kifognak terjedni, s idővel, a más világrészekből importált és acclimatizált fák- és cserjékkel kiegészítve, oly teljes gyűjteményekké tökéletesíthetők, a minőket nem sok helyen lehet együtt találni.

Kapcsolatban az előbbiekkal megvetettük alapját egy általános rovargyűjteménynek és egy másik speciális rovargyűjteménynek, mely a kártékony ellenségekkel együtt a fáknak rovaroktól szenvedett bántalmait is előtűnteti.

Végül folyosóink falán foglal helyet egy már most is teljesnek tekinthető erdészeti eszköz és szerszám gyűjtemény, mely mint állandó kiállítás lényegesen be fog folyni arra, hogy gazdaságunk a munkás nép által használt eszközök tekintetében is tökéletesedjék.

Ezen kétségkívül hasznos és tanulságos berendezések mellett, melyeket lassanként még sok más szakba vágó gyűjteménnyel, például a fűrész ipar termékeinek és a kereskedelmi forgalomban levő hazai faválasztékoknak collectióival és a fát feldolgozó erdei- és háziipar termékeivel lehet majd teljessé tenni, felállítottuk helyiségeikben a magyarországi erdők nagy térképét, melyet a nagyméltóságu földmívelési ministerium bocsátott rendelkezésünkre és Baiersdorf Károly t. tagtársunk foglaltatott csinos keretbe, s ugyanitt helyeztük el azt a számra nézve talán páratlan, összeállításában pedig kétségtelen természet historiai értékkel bíró nagy agganccgyűjteményt is, melyet

tulajdonosa gr. Forgách Károly évekkel ezelőtt végrendeletileg a magyar nemzeti muzeumnak hagyományozott volt, melyet azonban a gróf mult évi közgyűlésünk erre vonatkozó ismert határozatának tudomásul vétele után, — természetesen a m. nemzeti muzeum beleegyezésének fentartásával, — egész készséggel engedett át gyűjteményszerű kezelés és megőrzés végett egyesületünknek.

Miután a gróf az átengedésre vonatkozó okiratban gyűjteményének későbbi kezelésére vonatkozó feltételeit alapszábélyilag kívánta biztosítani, ez az ügy tárgysorozatunk 6-ik pontja alatt külön is tárgyalás alá kerül.

Részemről tehát itt csak annyit vagyok bátor még megemlíteni, hogy a gyűjteménynek a hagyományozó által már átadott része helyiségeinkben felállítva, azoknak legszebb szobadiszét képezi, a nélkül, hogy a fellátás és rendezés a legcsekélyebb költségekkel is össze lett volna kötve egyesületünkre nézve. Gróf Forgách ugyanis midőn az átengedés iránt intézkedett, egyszersmind a felállítás 1660 frtra számított költségeit is kész előzékenységgel rendelkezésünkre bocsátotta.

A költségekről szólva különben is örömmel említhetem meg, hogy többi gyűjteményeink összeállítása is aránylag véve kevés pénzáldozatba kerül. Az anyag egyrészét már az 1885-ik évi országos kiállításon összegyűjtöttük, azt pedig a mi a kiegészítésre szükséges volt, néhány buzgó tagtársunk bocsátotta rendelkezésünkre, úgy hogy nekünk csak a szállítás, feldolgozás és azon szekrények költségeit kellett viselnünk melyekbe gyűjteményeinket elhelyeztük.

E költségek részletes felsorolásával — miután egy erdészeti muzeum felállítására, melynek előbb említett gyűjteményeink kezdetét képezik, már a megelőző közgyűlések utasították az igazgató választmányt, — nem fogom terhelni a tisztelt közgyűlést s csak egészben leszek bátor bejelenteni azon ösz-

szeget, melyet helyiségünk berendezése eddig igénybe vett, később midőn anyagi helyzetünkről s ezzel kapcsolatban a házépítés pénzügyi oldaláról a szükségeseket előterjeszteni szerencsém lesz.

Itt az igazoló választmány meghagyásából csupán azt kérem a tisztelt közgyűléstől, hogy azt, a mi a letelt 9 hónap alatt helyiségeink felszerelése érdekében történt, jóváhagyolag tudomásul venni és a megkezdett gyűjtemények folytatólagos kiegészítésére az igazgató választmányt felhatalmazni kegyeskedjék.

Mielőtt anyagi helyzetünk ecsetelésére rátérnék, engedje meg a tisztelt közgyűlés, hogy röviden megemlékezhesem irodalmunkról és jótékony alapítványaink felhasználásáról is.

Szakirodalmunk, örömmel jelenthetem, a letelt 9 hónap alatt is gyarapodott. Függetlenül levő nagy pályázataink közül egyik, az a melyet két év előtt az Erdészeti földmérés kézikönyvére hirdettünk, ez év elején lejárt, s habár ez alkalommal csak egy pályázó jelentkezett „a Deák Ferencz alapítvány új csemetéje“ jelige alatt a 100 arany pályadíjért, az eredmény mégis kielégítő, a mennyiben a beérkezett pályamunkát, a bíráló bizottság s ennek jelentése alapján az igazgató választmány önálló becsünet s nehány, a munka lényegét általában nem érintő változtatással és kiegészítéssel kiadásra méltónak ítélte.

A bíráló bizottság részletes jelentését és az igazgató választmány határozatát, mellyel a kitűzött 100 drb arany pályadíjat az ismeretlen szerzőnek kiadni rendelte, tárgysorozatunk egy későbbi pontjánál lesz szerencsém előterjeszteni.

Irodalmunk fejlődésének egy másik örvendetes mozzanatául említhetem fel továbbá, hogy Fekete Lajos t. tagtársunk, irodalmunk ismert buzgósságu kipróbált munkása mult évi

közgyűlésünkön szintén 100 drb arannyal jutalmazott pályamunkáját, a „Tölgy és tenyésztése“ czim alatt egyesületünk kivánságához képest átdolgozva immár sajtó alá rendezte.

A mi a kiadást illeti, ennek elvállalása iránt az érdemes szerző egyesületünkhöz fordult, kérve az igazgató választmányt, hogy teljesen kész munkájának mielőbbi megjelenését azon feltételek alatt mint Szécsi Zsigmond „Erdőhasználatlan“ czimű könyvénel történt, lehetővé tegye. Az igazgató választmány e kérelmet a maga részéről teljesíthetőnek találta, mihez képest megbízásából tisztelettel kell kérnem a közgyűlést, hogy e határozatot jóváhagyva, az igazgató választmányt a „Tölgy és tenyésztése“ czimű munka kiadására felhatalmazni kegyeskedjék.

Miként Szécsi munkájánál megtérültek rövid idő alatt a kiadásra fordított költségek, ugy megfognak térülni remélhetőleg ezen új kiadványunknál is, mivel nemcsak a munka jósága, de annak szükségessége is keresetté fogják tenni.

Szükségesnek és keresettnek bizonyult legujabb kiadványunk az „Erdészeti Rendeleték Tára“ első négy év folyamának második kiadása is, mely a mult évi közgyűlés óta jelent meg, s melynek jelentékeny része már közkézen forog.

Állandó irodalmi vállalatainkat a t. közgyűlés minden tagja ismeri, ezekről nem szólva tehát, csupán arról kellene itt még megemlékeznem, hogy minő kérdésre óhajtja igazgató választmányunk kitűzni a Deák Ferencz alapítvány ezuttal felhasználásra kerülő 100 drb arany pályadíját. Azonban az igazgató választmánynak erre vonatkozó megállapodása külön javaslatképen ugy is előterjesztetik tárgysorozatunk 5-ik pontjánál, itt tehát ismertetésébe bocsátkozni felesleges volna.

Két régebbi jótékony alapítványunk kamatait, a Wagner Károly és a gróf Tisza Lajos alapítványét ez évben még nem használhatta fel az igazgató választmány, mivel a

szokásos segélyek alapszabályaink értelmében mindkét alapítványból decemberben osztatnak ki.

Harmadik új jótékony alapítványunk azonban, a Bedő Albert alapítvány, bár csak a múlt évi közgyűlésen alkotta meg, már eddig is két tagtársunk szegény sorsu fiának ösztöndíjjal való ellátását tette lehetővé a selmeczi akadémián. Egyik a kit az igazgató választmány még ez év elején 300 frt évi ösztöndíjban részesített, Hantos Ernő, Hantos János érdemes tagtársunk fia, a másik pedig ki a most következő tanév elejétől kezdve fog szintén 300 frt ösztöndíjat élvezni, Dufek Pál, Dufek Elek dunántuli magán erdőtiszt fia. Jelenleg mindkettő másodéves hallgatója a selmeczi kir. erdőakadémiának s itt és a középiskolában tanusított előmenetelével mindkettő teljes biztosítékot nyújt arra nézve, hogy az egyesület támogatására ezentul is méltók lesznek s rövid idő alatt képzett és hasznos munkásaivá válnak szakunknak.

Ügyvitelünk egyéb részleteit mellőzve, áttérek végül anyagi viszonyaink rövid ismertetésére, mindenekelőtt azon adatokat terjesztve elő, melyek székházunk költségeire s e költségek fedezésére vonatkoznak.

Bár maga az építés — mint többször volt szerencsém említeni — jó ideje befejeztetett, a végelszámolás még nem történhetett meg, mivel a sok vállalkozó számlái közül néhánynak felülvizsgálása még nem nyert befejezést. Ezért a költségek összege, melyet bejelenteni szerencsém lesz, nem tekinthető az utolsó krajczárig pontosnak; mindamelllett a közölt adatokat megnyugvással fogadhatja a tisztelt közgyűlés, mivel a felül nem vizsgált számlák tételei a vállalkozók által követelt maximalis tételekkel vétettek számításba, s így ha a végelszámolásnál egyes tételek változni is fognak, ez a változás csak az egyesület javára történhetik.

Ezen részben felülvizsgált részben pedig felülvizsgálat alatt álló számlák szerint székházunk építési költségei a telek árával és a műépítész és ellenőrző építész tisztelet díjával együtt, de az egyesületi helyiségek berendezési költségei nélkül, összesen : 194.263 frt 48 kr-ra ragnak.

Az eredetileg kerekszámban összesen 195,000 „ — kr-ra praeliminált kiadásokkal szemben tehát 736 frt 52 kr minimális megtakarítás éretett el, jöllehet egyes munkanemeknél többlet munkálatok is fordultak elő.

Az egyesület helyiségeinek felszerelése butorzattal és a fenebb említett képek szekrények és gyűjteményekkel összesen 9.018 frt 67 krt vesz igénybe. Hozzászámítva ezt az előbb bejelentett építési költségekhez összes kiadásaink, melyek az építés alkalmából felmerültek, együtt 203.282 frt 15 krt tesznek ki.

Ebből az összegből eddig ki van fizetve 164.004 frt 25 kr, fedezetlen tehát még összesen 39.277 frt 90 kr.

A végleszámolásig azonban, a mi valószínűleg még ez évben megtörténik, ebből az összegből is kifizethetünk még legalább 25 ezer forintot, mivel alapítványi pénztárunk 1500 frt értékpapíron kívül ez időszertint 14.964 frt 18 kr készpénzrel rendelkezik, letéti pénztárunkban pedig 4560 frt oly pénzünk van, mely szintén felhasználható lesz e célra, sőt kézipénztárunknak jelenlegi 4.672 frt 19 krnyi készletét is adósságunk törlesztésére fordíthatjuk.

E szerint tartozásunknak az a része, melyet, a menyiben még ez évben esedékessé válik, költsön utján kell fedezni, összesen 13—14 ezer frtra tehető.

Ha a tisztelt közgyűlés tagjai fáradságot vesznek maguknak s nyilvánosan közzétett jegyzőkönyveinkbeu utánna néznek

annak a számításnak, melynek alapján az építkezés megkezdett, azt fogják tapasztalni, hogy a kölcsön útján fedezendő hiány akkor — daczára annak, hogy a berendezési költségek nem vétettek számításba s ennél fogva a szükséglet is 9.000 forinttal kisebb összegre vétetett, a mostani tényleges hiánynak majdnem a négyszeres összegére, 60.000 forintra tétetett, mi annak az örvendetes tanusága, hogy az építés megkezdésének idejétől kezdve mostanáig helyzetünk körülbelül 45—50 ezer frttal javult, vagyis ennyivel többet törleszthettünk terheinkből kölcsön nélkül, mint akkor hittük. Nem vérmes számítás tehát, ha most azt a reményünket fejezzük ki, hogy terheink a jövő évben, vagy legkésőbb két év alatt teljesen törlesztve lesznek.

Ennélfogva az Igazgató választmány meghagyásából tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy az építés ügyében tett intézkedéseit s azok eredményét jóváhagyólag tudomásul venni méltóztatnék.

És miután a végelszámolásnak — miként már többször említém-közelebről már meg kell történni s a kijáró összegeket a vállalkozóknak véglegesen ki kell fizetni, tisztelettel van szerencsém kérni egyuttal a közgyűlést arra is, hogy ezen ügy végleges lebonyolítása iránt már most intézkedni kegyeskedjék.

Az igazgató választmány meghagyásából bátor vagyok e tekintetben azt a tiszteletteljes indítványt előterjeszteni, miszerint az építési ügy befejezésével és a végelszámolás megajtásával az ujonnan választandó igazgató választmányt méltóztassék megbizni, kiküldvén az erre vonatkozó tárgyalásokban való részvételre — a mennyiben szükségesnek mutatkoznék — egyesültünknek esetleg néhány oly tagját is, kik az igazgató választmánynak nem tagjai.

Anyagi helyzetünket már az építésre vonatkozólag imént előterjesztett számadatok is megvilágították némileg, mindamelllett külön is szükségesnek tartom megemlíteni, hogy míg tőkevagyonunk a mult közgyűlés alkalmával, tehát ezelőtt 9 hónappal 7.700 frt — kr, értékpapirból 143.425 „ 58 kr színházunkba fektetett összegből és . . . 73.408 „ 16 „ magánkötvények által biztosított tőkéből, tehát összesen 224.533 „ 74 kr-ból állott;

addig ma törzsvagyonunkat 14.964 frt 18 kr készpénz,

1.500 „ — „ értékpapir

164.004 „ 25 „ színházunkba

fektetett összeg,

és 69.838 „ 67 „ magánkötvény

által biztosított tőke, összesen

tehát 250.307 frt 10 kr. érték képezi.

Gyapodásunk tehát 9 hónap alatt 25.773 frt 44 kr-ra rug.

Törzsvagyonunk előbb említett összegében nincsenek belefoglalva könyvtárunk és régebben beszerzett leltári tárgyaink értéke, továbbá 10.708 frt tagsági díj és alapítványi kamat hátralék-követelésünk, és 4560 frt letétbe helyezett pénzünk.

Ellenben előbb kimutatott törzsvagyonunknak alkatrészeit képezik:

a) a Deák Ferencz irodalmi alapítvány 10.000 frt tőkével,

b) a Wagner Károly segélyalapítvány 8.066 „ 99 kr tőkével,

c) a gr. Tisza Lajos segélyalapítv. 18.298 „ 62 „ tőkével,

d) a Bedő Albert ösztöndíjalapítvány 12.289 „ 30 „ tőkével és végül e) az ugynevezett székes-

fehérvári ismeretlen alapítvány 754 „ 78 „

Ezek közül a lefolyt idő alatt néhány szintén jelentékenyen növekedett; így a gróf Tisza Lajos alapítvány 1136 frttal, a Bedő Albert alapítvány 636 frt 72 krral és a székesfehérvári ismeretlen 9 frt 26 krral.

Alapszabályaink értelmében a gróf Tisza Lajos nevet viselő alapítvány addig az ideig míg tőkége a 20.000 frtot el nem éri rendes bevételeinknek a szükségletek fedezésén felül megmaradó maradványából évről-évre növelendő.

Az összeg megszabása, mely az alapítványhoz csatolandó a tisztelt közgyűlésnek van fentartva, csupán azt kötvén ki alapszabályaink, hogy ez az összeg az illető évi feleslegnek felét túl ne haladja.

Hasonlóképen növelhető, ha a közgyűlés szükségesnek találja, a Wagner Károly alapítvány tőkége is, mely ez idő szerint leginkább van igénybe véve.

Hogy az alapszabályok ezen határozatainak is elég tétessék, az igazgatóválasztmány határozatához képest tisztelettel kérem a közgyűlést, kegyeskedjék az elnökséget felhatalmazni, hogy a gróf Tisza Lajos alapítványt az ez évi kamatok fel nem használt maradványának betudásával 19.000 frtra, a Wagner Károly alapítványt pedig 8500 frtra egészíthesse ki.

Arra nézve, vajjon ezen kiegészítés nem fog-e ez évi bevételi többletünk felénél nagyobb összeget igénybe venni, bátor vagyok megjegyezni, hogy a gróf Tisza Lajos alapítványnak ez évre előirányzott 900 frt kamatjából, az eddigi évek eredménye után itélve, legalább 700 frt felhasználatlanul marad, úgy hogy ha ez a tőkéhez csatoltatik, a kiegészítésre alig kell egy két száz forint, a Wagner Károly alapítványnak 8500 frtra való kiegészítéséhez pedig, ha a tőke az év végéig esetleges adományokból nem is növekedik, mindössze 434 frt szükséges. Ezen összegek kétszeresénél pedig ez évi feles-

legünk valószínűleg nagyobb lesz, a mennyiben örömmel jelenthetem, hogy összesen 25.378 frtra előirányzott bevételeinkből, daczára annak, hogy egy negyed év még hátra van, s hogy a tagsági díjak nagy része az év végén szokott befizettetni 21.190 frt 21 kr már befolyt, kiadásaink ellenben csak 16,518 frt 02 krt tesznek ki, daczára annak, hogy a házépítés költségeire 7.600 frt előirányzattal szemben közel 10.000 frtotadtunk ki. Igaz ugyan, hogy rendes kiadásaink egy jelentékeny része csak az év végén válik esedékessé, de az ezekre szükséges összeget az év utolsó negyedében remélt bevételeinkből is valószínűleg fedezhetjük, úgy hogy bevételi többletünk az év végén sem lesz kisebb mint jelenleg.

Anyagi viszonyainknak ezen kedvező alakulásával arányban gyarapodott a lefolyt 9 hónap alatt egyesületünk létszáma is. Mig ugyanis a mult évi közgyűlés alkalmával egyesületünknek 4 tiszteletbeli 1 pártoló, 809 rendes és 796 alapító tagja, összesen tehát 1610 tagja volt, addig jelenlegi létszámunk 4 tiszteletbeli, 1 pártoló, 897 rendes és 816 alapító tagból összesen tehát 1718 tagból áll. Gyarapodtunk tehát 9 hónap alatt 108 taggal.

Ujjonnon felvett tagtársaink névsorát közöltük s illetőleg közölni fogjuk illető üléseink jegyzőkönyvében, ez uttal tehát csupán azok nevét jelentem be, kik a közgyűléstől kéri felvételüket.

Ezek következők:

Ámon Ede lovag és országgyűlési képviselő;
Stefanszky Ferencz főerdőr.

Voltak azonban veszteségeink is ezen idő alatt a mennyiben több érdemes tagtársunk névszerint Roller Adolf, b. Bésán János, Récsesi Papp Albert, Czizer Károly, Schobel Károly, Melts Vincze Schmied Jenő és Skvor

Ignác időközben elhunytak s nekem szomorú kötelességemmé vált e súlyos veszteséget a tisztelt közgyűlésnek bejelenteni s jelentésem befejezéseül kérni a tisztelt közgyűlést, hogy e veszteségünk feletti sajnálatának jegyzőkönyvileg is kifejezést adni kegyeskednék.

A magyar Nagy-Alföld tölgyei.

Irta: Borbás Vincze.

Hogy Alföldünk unalmas, egyforma pusztaság, közszájon forgó fogalom. A pusztaság alatt erdőtlenséget értünk. Az alföldi rónaságon leginkább a mezei gazdálkodás folyik, az erdő-gazdaság kevesebb. Ez leginkább a felszín tulajdonságával, továbbá természet és emberiség históriájával meg az Alföld nagy termőképességével függ össze. A magyar Nagy-Alföld lapos, kiszáradt tengerfenék, tehát aránylag fiatalabb befüvesedett hely. Báró N. Vécsey „Beiträge zur Geschichte der Flüsse und Sumpfe Ungarns (Pest, 1854.)” című munkájának 100. lapján a következőket állítja. Nincs (a Tiszavidéken) egy helység sem, melynek határában nem lenne tó vagy mocsár, úgy hogy a Tisza völgyét inkább és teljes joggal mocsárnak kell tekintenünk, (melynek száraz helyei vannak), mint mocsárfoltos száraz földnek.

Ha Vécsey szavait nem a szó szigorú értelmében veszszük is, mégis bizonyos, hogy a magyar Nagy-Alföldnek, főleg a keleti tájain sok volt a víz, míg le nem csapolták és a folyók medrét nem szabályozták. Ha tehát a még ma is existáló vizes vagy vízenyős, könnyen elárasztható talajhoz az alföldi lapály homokos és szikes mezőinek rengetegségét hozzáadjuk, látni fogjuk, hogy Alföldünk talaja, az itt ural-